

Студијски програм: Комуникологија – ДС		
Назив предмета: Теорија комуникације II		
Наставник: др Мирко М. Милетић, редовни професор		
Статус предмета: обавезни главни		
Број ЕСПБ: 6		
Услов: одбрањен ауторски рад и положен усмени испит из Теорије комуникације I		
Циљ предмета: Целовито овладавање теоријама о масовном комуницирању, постмодерним теоријама о комуницирању и из њих изведених модела комуницирања; разумевање друштвених и научних услова у којима су настајале теорије о масовном комуницирању; препознавање међузависности различитих филозофско-научних оквира и сазнајних постулата у теоријама о масовном комуницирању и постмодерним теоријама о комуницирању; способност вредновања научног значаја најважнијих теорија о масовном комуницирању и постмодерних теорија у савременим истраживањима комуникационе праксе човека, посебно нових начина комуницирања у информационом друштву.		
Исход предмета: Теоријско-методолошка оспособљеност, у комуниколошком научном оквиру, за самостална научна истраживања различитих аспеката комуникационе праксе човека у контексту савремених друштвених промена.		
Садржај предмета: Теоријски модели истраживања масовног комуницирања (трансмисиони, ритуални, модел расподеле публицитета, рецепцијски). Теорија о двостепеном току масовног комуницирања. Теорија о социјалној сегментираниости масовне публике и теорија магичног метка. Теорија чувара капија у масовном комуницирању. Теорија дневног реда у масовном комуницирању. Теорија користи и задовољства у масовном комуницирању. Неомарксистичке теорије и критичка теорија друштва о масовном комуницирању. Теорија комуникативног деловања човека у друштву. Културне студије о масовном комуницирању. Функционално-структурална системска теорија о масовном комуницирању. Модели масовног комуницирања: Џорџа Гербнера; Вилбура Шрама; и Бруса Вестлија и Малколма Меклина. Системски модел масовног комуницирања. Хијерархијски модел утицаја на медијске садржаје. Постмодерни приступ масовном комуницирању.		
Литература: 1. Врег, Ф. (1975/1991): <i>Друштвено комуницирање/Демократско комуницирање</i> ; Загреб/Сарајево :ЦИП/НУБ БиХ. 2. Богданић, А. (1996): <i>Комуникологија, водећи правац</i> ; Београд: Чигоја. 3. Инглис, Фред (1997): <i>Теорија медија</i> ; Загреб: АГМ и Барбат. 4. Бригс, А. и Кобли, П. (2005): <i>Увод у студије медија</i> ; Београд: Клио. 5. Меквејл, Д. (1994): <i>Стари континент – нови медији</i> ; Београд: Нова. 6. Mc Quail, D. (1994): <i>Mass Communication Theory</i> ; London: SAGE. 7. Бодријар, Ж. (1991): <i>Симулакруми и симулација</i> ; Нови Сад: Светови. 8. Дебре, Р. (2000): <i>Увод у медиологију</i> ; Београд: Клио. 9. Кин, Ц. (1995): <i>Медији и демократија</i> ; Београд: Филип Вишњић. 10. Негропонт, Н. (1998): <i>Бити дигиталан</i> ; Београд: Клио. 11. McKenzie, W. (2006): <i>Хакерски манифест</i> ; Загреб: Мултимедијални институт. 12. Потер, Џејмс (2011): <i>Медијска писменост</i> ; Београд: Клио. 13. Прајс, Стјуарт (2011): <i>Изучавање медија</i> ; Београд: Клио. 14. Радојковић, М. и Стојковић, Б. (2004): <i>Савремени информационо-комуникациони системи</i> ; Београд: Клио.		
Број часова активне наставе:	Предавања: 1	Студијски истраживачки рад: 6
Методе извођења наставе: теоријска настава – усмена предавања и дебата.		
Оцена знања (максимални број поена 100)		
ауторски рад (оригинални научни рад, прегледни чланак или научна критика на једном ауторском табуку) – 50 поена, одбрана ауторског рада – 20 поена и усмени испит - 30 поена.		